

ΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΜΠΕΛΕΣ
Των Ειρήνης Δημητροπούλου, Ζωρζίνα Ιωαννίδη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΦΩΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ
- B) ΜΠΕΝ
- Γ) ΝΙΚ
- Δ) ΔΑΣΚΑΛΟΣ
- Ε) ΜΕΪ
- Στ) ΌΛΙΒΕΡ

Προαύλιο σχολείου. Μια μπασκέτα στην άκρη της σκηνής. Δύο έφηβοι ντυμένοι με στολή κολεγίου. Ο Νικ στέκεται μόνος του σε μια άκρη. Ο Μπεν παίζει με μια μπάλα μπάσκετ. Κάνει τρίπλες και προσπαθεί να βάλει καλάθι. Πλησιάζει τον Νικ. Του πετάει την μπάλα. Την πρώτη φορά δεν ανταποκρίνεται. Ο Μπεν τον αγκαλιάζει από τους ώμους. Γυρίζουν πλάτη στο κοινό. Μιλάνε χωρίς να ακούγεται η συνομιλία τους. Γυρίζουν και παίζουν μπάσκετ.

ΦΩΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ:

Τι θα γίνει, ρε; Δεν ξεκολλάς και λίγο από τον καινούριο;

ΜΠΕΝ:

Μη φωνάζετε! Έρχομαι!

Ο Μπεν αφήνει την μπάλα και βγαίνει τρέχοντας από τη σκηνή.

Ο Νικ μένει στο κέντρο της σκηνής μόνος του.

Σκοτάδι.

Αίθουσα μουσικής. Ένα αρμόνιο, πίνακας με πεντάγραμμα και νότες. Ο Νίκ με μια κιθάρα και μπροστά του ένα αναλόγιο με παρτιτούρες, παίζει κιθάρα. Απέναντί του, όρθιος, ο δάσκαλος μουσικής.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Βρήκες πάλι τη φόρμα σου, Νίκ! Είμαι πολύ αισιόδοξος! Νομίζω ότι έκανες την καλύτερη επιλογή που ήρθες στο σχολείο μας.

Ο Νικ αγκαλιάζει την κιθάρα και τον κοιτάζει.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Με ποιο κομμάτι θέλεις να συνεχίσουμε;

ΝΙΚ: Εσύ, ποιο λες;

Ο δάσκαλος κοιτάζει προς το κοινό, με τα χέρια στις τσέπες, χωρίς να μιλάει.

ΝΙΚ:

Ξέρω, ξέρω,..το αγαπημένο των γονιών μου.

Παίζει τη «Συννεφούλα». Ο δάσκαλος του χαϊδεύει το κεφάλι.

Σκοτάδι

Στο προαύλιο. Ακούγονται οι φωνές και τα γέλια εφήβων που παίζουν μπάλα και τσακώνονται. Στο κέντρο κάθονται δίπλα δίπλα η Μεί και ο Νικ.

ΜΕΪ:

Αλήθεια το λες; Δεν το πιστεύω, ότι οι γονείς σου σκοτώθηκαν επιτόπου! **(παύση)**
Και τώρα δηλαδή μένεις μόνος σου;

ΝΙΚ:

Όχι, με τον παππού μου, τον πατέρα της μητέρας μου. Δεν είναι και τόσο νέος πια, αλλά είναι πολύ cool τύπος.

ΜΕΪ:

Μακάρι να ήταν κι οι δικοί μου... Δηλαδή...cool, όχι πεθαμένοι! Μόνο για το τι θα πει ο κόσμος νοιάζονται.

Ο Νικ χαμογελάει και σηκώνεται. Περπατάει ως την άκρη της σκηνής. Η Μεί πηγαίνει πίσω του.

ΜΕΪ:

Εσένα; Σε νοιάζει τι θα πει ο κόσμος;

Ο Νικ σηκώνει τους ώμους.

ΜΕΪ:

Ξέρεις, λένε διάφορα για σένα από τότε που ήρθες στο σχολείο **(παύση)**

Πετάγεται μπροστά από τον Νικ και φωνάζει προς το κοινό.

ΜΕΪ:

Με ποιο δικαίωμα μας κατατάσσετε σε κουτάκια, σε κατηγορίες; Μια ωραία ταμπέλα και ...**(μιμείται μια μπάσα φωνή αγοριού)** «Ο καινούργιος είναι gay»

Κάνει μεταβολή, με πλάτη στο κοινό και απευθύνεται στον Νικ.

ΜΕΪ:

Ό,τι θέλουμε είμαστε! **(παύση)** Αλήθεια, είσαι;

Ο Νικ κοκαλώνει. δεν απαντάει. Την κοιτάζει στα μάτια.

ΝΙΚ:

Τι είμαι;

ΜΕΪ:

Ξέχνα το!

Σκοτάδι

Προαύλιο του σχολείου. Ακούγονται - ηχογραφημένες - φωνές παιδιών, σχετικά απομακρυσμένες. Ο Νικ και ο Μπεν κάθονται οκλαδόν ο ένας δίπλα στον άλλον και διαβάζουν το βιβλίο του ο καθένας. Ο Νικ έχει δεμένο με επίδεσμο το αριστερό του χέρι στον καρπό.

ΜΠΕΝ:

Κι από πότε έχεις μυστικά από μένα; **(παύση-τον σκουντάει)**. Μη μου πεις ότι γλίστρησες στο μπάνιο.

Ο Νικ ούτε σηκώνει το κεφάλι του από το βιβλίο. Ο Μπεν τον αγκαλιάζει από τους ώμους και ακουμπάει το κεφάλι του στο κεφάλι του Νικ.

ΜΠΕΝ:

Ρε φιλαράκι, τους έχω δει πως σε στριμώχνουν και σε βρίζουν. Την επόμενη φορά, στείλε σήμα και θα τους πλακώσουμε μαζί. Άμα θέλεις, τους πάμε πακέτο και στο Διευθυντή.

ΝΙΚ:

Άσε, δε θέλω κι άλλες φασαρίες. Μόνο την ησυχία μου θέλω. Σε ευχαριστώ πάντως. Μόνο τη Μεί κι εσένα έχω.

Ο Νικ γέρνει προς το μέρος του Μπεν. Ο Μπεν τραβιέται προς τα πίσω.

ΜΠΙΕΝ:

Εεε ...καλά τώρα! Δεν έκανα και τίποτε σπουδαίο.

Σηκώνεται, μαζεύει τα βιβλία του, τα βάζει μέσα στην τσάντα και φεύγει.

ΜΠΙΕΝ:

Τα λέμε αύριο το βράδυ στο πάρτυ του Όλιβερ.

Σκοτάδι

Μουσική και τραγούδια σε πάρτυ. Φωτορυθμικά. Τα τρία αγόρια, ο Νικ, ο Μπεν και ο Όλιβερ στέκονται σε κλειστό κύκλο.

Η Μέι τραβάει τον Νικ. Χορεύουν άγρια στο κέντρο της σκηνής. Τα άλλα δύο αγόρια διαβάζουν διάφορα μηνύματα στο κινητό τους και γελάνε. Τραβάνε στην άκρη τη Μέι. Πλησιάζουν τον Νικ και του τραβάνε τα ρούχα, κάθε φορά που διαβάζουν ένα μήνυμα:

ΜΠΙΕΝ:

Ο Νικ έπρεπε να πάει σε κολέγιο θηλέων.

ΟΛΙΒΕΡ:

Νικ, ο gay του σχολείου, σε νέες περιπέτειες.

ΜΠΙΕΝ:

Μια νέα μαζορέτα, η μικρούλα Νικολέτα.

Επαναλαμβάνουν χωρίς σταματημό τα ίδια και τα ίδια μηνύματα και στριφογυρίζουν γύρω από τον Νικ που έχει αρχίσει να κλαίει.

Στο τέλος, βγάζει μια πολύ δυνατή κραυγή.

Σκοτάδι Ακούγεται «η Συννεφούλα».

ΤΕΛΟΣ